

EL FLUVIOL

Periódic ab ninots

XIULARÀ UN COP CADA VEGADA

Preu: 10 céntims

No s'estableix el cambi
no més ab la premsa estrangera

Redacció y Administració:

Imprempta Aizamora, Clivillers, 16
aont deurá dirigirse la correspondencia

TEATRERIES

En Fontfreda, aquell que per fer un article contra'l ball, a falta de raons propries copià lo de molts autors, entre ells en Pereda, ara'ns vol portar un teatre—pera l'estiu vinent—decent y artístic, y sense adonarsen—ja que es de la colla que aplaudeixen al nostre Batlle,—clava'l miço al senyor Torras, qui va dir que era preferible la sarsuela al Teatre Català o sia alló de:—fusellat y tot—

*Cantada y en castellano
no parece inmoralidad.*

Encara que's vegin pantorrilles, culans, calses ab puntes y altres *accessorios* més voluptuosos y incitants que certes literatures.

El *mico* al Batlle'ns va molt bé, perquè no es just que siguém nosaltres sempre que'l critiquém, però lo que'ns sorprén es que, després de tants anys com els ajuntaments han votat per les pantorrilles, se'ns despengi ara aquest bon senyor—que sempre ha escrit en *El Deber* y mai ha anat al Teatre—ab un comensament de *memoria* pera volguer regenerar el nostre Teatre, quan podia ferho de sobres desde *El Deber*—periódic autorisat pera aixó.—¿Es que *El Deber* ha d'estar bé ab els arcaldes y l'Ajuntament y perxó enjega *El Fluvia* pera dir lo que en *El Deber* hauria molestat y perquè *El Deber* per tots quatre costats ha de procurar ficar la seva omnipotencia, ja que fins ara en *El Fluvia* no més hi van sortint les firmes d'*El Deber*?

PICA FORT

SIEMPRE P' ATRAS...

*Es un día de tardor y el sol no deixa caure'ls seus benéfics raigs lluminics sobre (!) la terra, perquè la volta de la celistia, ont els dies (vull dir nits) serenes hi parpellegen abrillantades estrelles (que no són de café-concert) y fins a voltes la casta, pura y solitaria Diana, la descobridora dels festejaments *clandestins*, está completament encapotada y d'ella'n comensen a devallar unes grosses gotes que poc a poc van accentuantse y multiplicantse ab més fermesa, fins a convertirse en un desfet devassall de... aigua, que converteix els infecals carrers de la ciutat novella en petits rius d'aigua terrosa, que corra adelerada pera juntarse encara ab les més brutes y pestilents germanes seves del... *Fluvia*.*

En el carrer Major, fangós com sempre, s'hi passeja ab plaer, cercanhi a les noies inexpertes, un jove que ab tota sa *guapesa fanfarrónica* per l'abundor de *cucúrbites pepo* ha quedat detingut en sa *carretera* d'esser un dels que a costes de la justicia viuen regalats y... dels incautes que ab sa *ciencia* s'amparen. Sa cara es d'imberbe y pueril aspecte; ses faccions són parescudes a les del representant de l'Estat espanyol... es orador *automovilista* y en tot lo que s'ha ficat hi ha hagut desgavell; però ell avui va satisfet y somrisent... ¿Potser ha fet conquesta?... ¿Dessota un paraigua's presta molt! Però no es per aixó, es perquè ab la pluja revindrà la riera de Riudaura y les déus de La Pinya no fallarán en sos compromisos contrets ab incautes *plomistes* d'una aigua que sols els hi serveix de perjudici... ja que está ab l'higiene renyida... (!)

Les belles *sebes* ¡ay!... noies arraulides y apilotades com a *grans d'alls*, per les portes de les botigues de *géneros de llauna*, se contempen (rient per sota... el nas) com aquell *moreno jove*, tan bell, tan mono, tan poeta, tan... deixonses y fins tan... dellonses... de la *soperbia*... com se té que arrimar al brut... *Fluvia*... perquè pera ferir personalitats y fer personalismes ab sos escrits no'l volgueren a *Revista* y an EL FLUVIOL tampoc, perquè recordaren lo dels *trenta diners de Judes*, polític y periodísticament parlant. ¡Es alló del... *cangrejo*!

Quan després que, ab tota la *barra*, ha saludat, fent gala del seu desvergonyiment característic, les arraulides damiseles, d'hermosos trajos virolats y eternament dels galons enamorades, exclamen a chor y a l'unisson:

¡Quina aigua més bruta...! ¡Put més que... (acábaho llegidor).

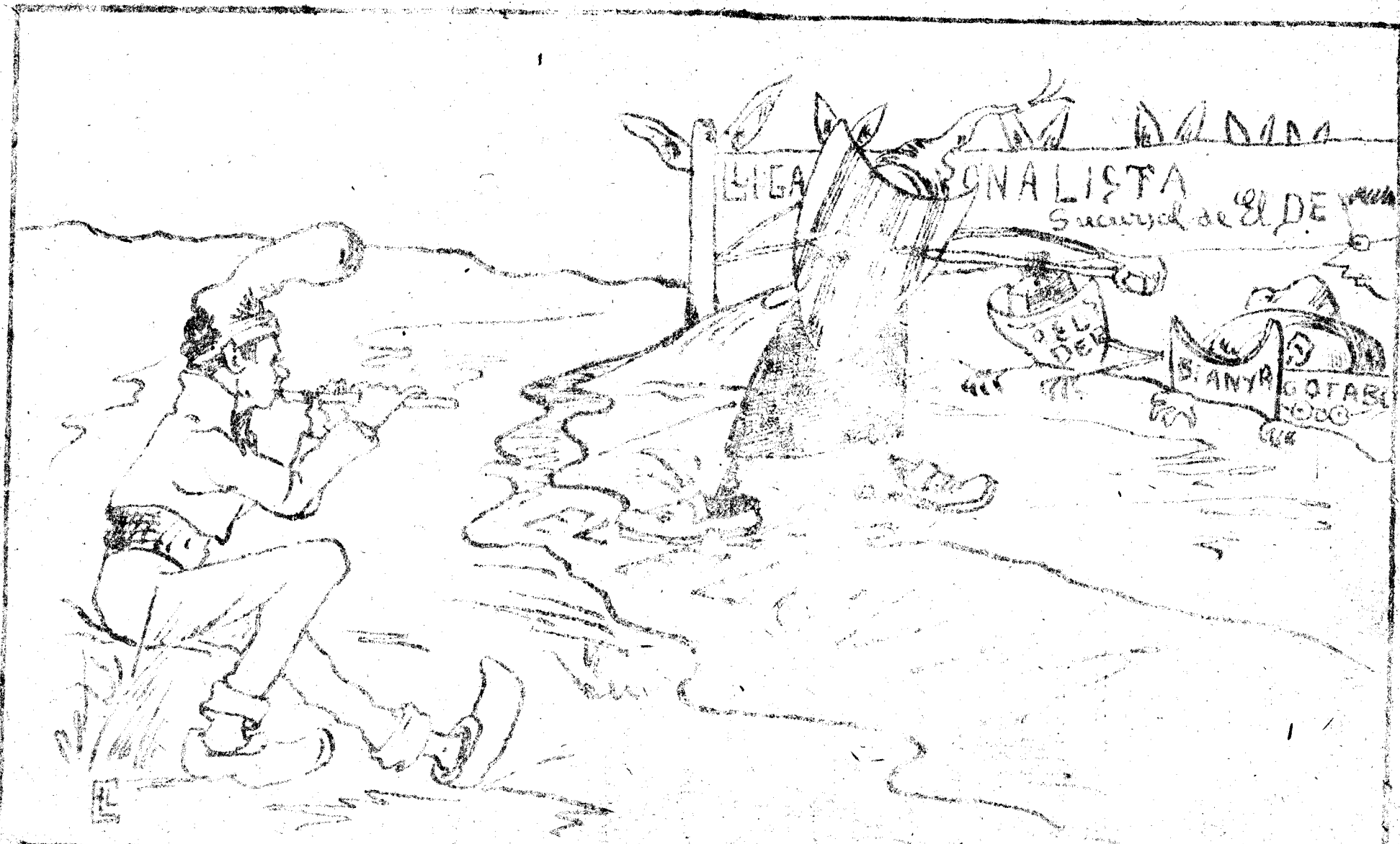
C. MULATO Y MITJA-EDAT

UN DESCUIT

Hem vist la llista dels deseners y deseneres y no hi hem trovat cap hora concedida an EL FLUVIOL. Ho atribuím a un descuit que haurán tingut els *repartidors*, y ho fem present a nostres amics perquè no en shi busquin.

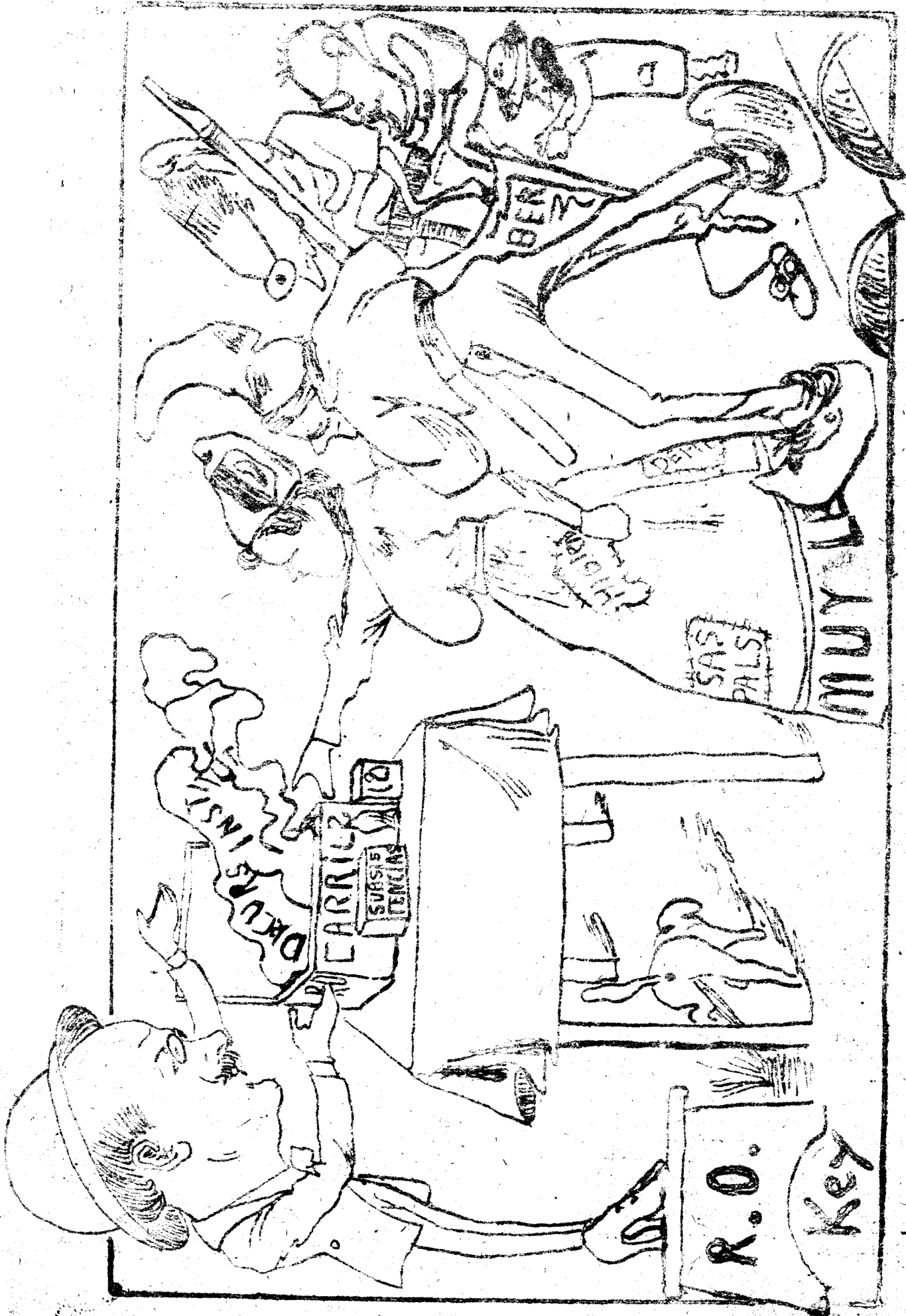
(1) Preguéem als senyors caixistes que al compóndrer aixó en els punts suspensius usin els tres que gramaticalment s'han d'usar. Els hi diém aixó perquè no fos cas de que seguissin l'exemple dels d'*El Fluvia*, que mai els hi ve d'un. (N. de la R.)

Diumenge de Pasqua, nombre extraordinari, ab alegoria de plana entera

— Si volen sentir brams d'ase
an'usenhi aquí al davant;
pro vestius d'una cuirassa,
que una cossa us donarán.

— Aquest bilet ja'ns atrona
ab son estrident xiular.
— Esbítzili dret la fona
y potsé'l farà callar.—

—Sin trampa, señores! El brujo moderno; el terror de los perros...; con la cartomancia, la quiromancia, la... estrigina y...
 —¡La camancia! No te l'escoltis pas, noia. Tot ho amaga ab fum. Dígali què't converteixi aquets pellingos que portes en nit veure nou. ¡Veian! si ho tal! Quan aquets d'aquí darrera aplaudeixen... ¿Sabs alló del neio? Doncs... no badis.—

FLUVIOLADES

= A causa de la feina que'ns portará la confecció del nombre extraordinari, no sonará EL FLUVIOL el dia del Ram. Ademés, tampoc es setmana de xiular, ni de riure, ni de fer soroll ab les *rotatives*.

A campanes lligades, FLUVIOL tapat.

= Cassat al vol:

—Vaja, a mi aixó d'EL FLUVIOL y *El Fluviá* no m'agrada. Hauriem de seguir una altra política de germanor y treballar pera Catalunya tots.

—A mi tant se me'n dona de l'un com de l'altre; però ja era ben pesada la *Revista*, sempre ab aquelles cartes obertes al nostre Batlle y sempre senyor Torras y sempre senyor Batlle.

—¿Y per aixó ha sortit *El Fluviá*? Si el que feia aquelles cartes ara s'ha tornat redactor d'ells.

—No ho entenc.

—Es alló de saltar d'una branca a l'altra, sense esser mai res.—

= Senyor Batlle: ho diém a vosté y a l'Ajuntament, però no ho fassin córrer a fora.

A quarts de vuit del matí passen pels carrers d'Olot unes carretes ab botes de suc de comuna.

A la mateixa hora, d'algunes entrades que n'han tret fems ne surten totes les deixies al carrer, que aviat haurém de *caminar* ab globo.

Més tart per tots els balcones expolsen llensols, estores y matalassos.

A les dotze del mitgdía encara quasi ningú ha escombrat el carrer y si hi ha fang de dos dies no'l rasquen.

A les quatre de la tarde tots els carrers són un veritable femer.

A les sis, com quasi no's veu, no ho podém dir, però que molts se *fan* pels recones sí que ho podém dir y més quan no plou y ab la fortor.

A les vuit, idem de idem.

A les nou se'ns clava alguna dutxa encara que no festejém a ningú.

I así *sucesivamente*, fins a la repetició diaria.

Peró ho diém a vosté y a l'Ajuntament. Qui llegeixi aixó que ho dongui per no llegit. Ho diém al Batlle y a l'Ajuntament, no més perquè's diu que si la bruticia no's divulga *potser* l'Alcalde y l'Ajuntament hi pendrán cartes y es *farán* medis y... ¿qui sab? tal vegada farán que tot estigui net y a punt de solfa pera rebre als forasters.

= No sé com ho farém pera fer fluviolades

si'l pobre Cabiach no vol sortir al sol.

¡Ell que ab ses rondalles deia cada mentida que'ns donava materia per fer EL FLUVIOL!

Se n'han eclipsat dos, dels que al *Fluviá* escrivien, ben refredats d'orelles, segons el poble diu y ab pells y *paperines*, *tossintne* y amagantse, esperen a referse quan siguém a l'estiu.

Veiám si's referán; pro juro que allavores EL FLUVIOL, com sempre, bufa que bufarás, y si'l vent els *dongués* alguna pulmonia, pera ferlos suar tenim bon matalás.

= S'han enfadat els conspíquos tot perquè havém retratat an el millor regidor que tenim a la ciutat.

Que prenguin aigua de tila o un *rebaixador* calent, perquè qualsevulga día posarém el més dolent.

= A la *Gavia* ja han trovat *inquietino* pera sos balcones. ¡Quin negoci!

ANÉCDOTA

En Cagacera encara está malalt, y ara crida al metge, que l'examina de cap a peus.

El capitá d'estat major, Jos-Hep-Abd-el-Camb-ins-Hals, pregunta després de la minuciosa visita:

—Ab franquesa, doctor, ¿qué té l'amo?

—Una *droperia brutitis ploranera*, ab ressentiments de *gotitis*, també *brutitis*, que se li hauria de fer evaquar.

—Si sempre *vá* com una seda.

—¿Aont?

—Al *Fluviá*.

—¿En un *riu* tan brut?—exclamá, l'otocr, pensatiu.—Ja sé per aont li entren els microbis.—

CORRESPONDENCIA

C. D.—¿Que ha tingut un accésit a una flor natural? Si era com lo que envia, devia esser en uns jocs florals de Camprosa. Ademés, sé de vosté que diu públicament que no compra EL FLUVIOL, però també sé de cert que l'ha comprar. ¡Doncs vagi a passeig ab les dues cares!

C. P.—No'm diu res de nou. Les meves confidencies ja m'ho havien anunciat, y no sols aixó, sinó coses que reialment passarán. Però *estém* preparats. Si esperen que caiguém per aquell cantó, que ho fassin assentats, que ni en Cagacera ni ningú'ns trovará titlla. Pensém, escrivim y *corretgim* ab la llei de jurisdiccions sempre al davant. ¡Ja veul

D. Just.—Ab lo que'ns diu—es molt puntual a contestar vosté—veig que va estudiant. També te raó avui, però nosaltres més, que no hem promogut l'estat de coses de que vosté's queixa. Ja li deia—particular—que sabíem de sobres el perquè havia sortit *El Fluviá*. L'inquina que tenen no deixen de manifestarla en cada número y a qui, per més que a voltes tiren a la lluna; però's veu bé allá ont van. ¿Que fem nosa'ls fluviolaires? Ja s'ha intentat donar certa feina a algún, mentres no hi fes res. Però no som barbers encara.

Feliu.—No s'apuri: ab aquell lloro renyirán. Fa com aquell que ha passat per tots els matisos y encara no está bé allá ont es: ¿sab?: en Cabiach. M'hi jugo un peix que, intertiorment, ja deu dir que a Olot no hi ha diaris, que ningú diu res contra en Torras, que ningú diu res contra'l Párraco o'ls frases o contra'l primer *quidam* que li desfassi l'art. Però ha caigut al besc y totes les seves critiques se les ha de quedar al pap. Es de l'olla y ha de seguir voltant el bull de l'aigua. Així parará l'altre lloro o *llorito* o'l *moreno jove*, que tot y esser tan criatura, encara fa coses d'home.

F. S.—Escolti: no'm podria portar la cari... den Mitja-endola pera la setmana santa? Vestéixil de jueu y fóra tots els compromisos. Fassim una alegoria de plana entera per extraordinari; *La resurrecció*... de lo que vulgui, ab els jueus per terra. ¡N'hi ha molts de jueus a Olot pera retratar...! Comensí per en... bé, vaja, ja ho farà. Però en Mitja-endola, com a capitá manaia, aniria bé. Vosté mateix.

N. S.—No senyor; ens burlém dels que's volen burlar de nosaltres y així en paus.

T. C.—Si critiquém al Batlle ben merescut s'ho té. Complís ab el poble y no ab la R. O.

I. T.—Tant se'ns en dona si'n surt un altre com no. Quants més serém, més riurém.

C. B. B.—¿Y qué? Si's pensa que aixó'ns espanta, va errado.

J. J.—Si no estudia més el nostre carácter no li podém posar. No hem nascut pera plorar.

Avi.—Massa dolent; sembla lo den Cabiach y ho pendrien per una altra tamborella d'ell.

D. R.—Li agraeixo la menassa, però la tiro al sac.